

άλλο, παρά πράξεις που τις υπαγορεύει το καθήκον του επαγγέλματός τους.

Ένα βράδυ, εδώ και δυό μήνες, οι κάτοικοι ενός χωριού των Άλπεων, κοντά στο Σαμονί, ειδοποιήθηκαν ότι τέσσερες ξένοι είχαν χαθεί σε μία χιονισμένη πλαγιά του Λευκού Όρους. Όσοι από αυτούς λοιπόν ήσαν οδηγοί, ώργάνωσαν άμεσως ένα караβάνι, μα επειδή είχε πιάσει μία δυνατή χιονοθύελλα, υπέδειξαν στον πιο νέο από αυτούς, τον Ζάν Περω, να μείνει στο χωριό. Ο Ζάν Περω, ο νεαρός οδηγός, πληγώθηκε κατάκαρδα από αυτή την προσβολή και μόλις έφυγαν οι συντροφοί του, ξεκίνησε μοναχός του για να σώσει τους τέσσερες χαμένους...

Ύστερα όμως από λίγες ώρες οι άλλοι οδηγοί τον βρήκαν στην άκρη ενός κρημνού, μισοπεθαμμένο από ένα τραγικό πέσιμο. Βιάστηκαν λοιπόν να τον περιθάλλουν, μα εκείνος τους φώναξε άνηχοις:

—Μη σάς νοιάζει για μένα! Έγώ μπορώ να περιμένω! Άνευθετε γρήγορα διακόσια μέτρα πιο ψηλά. Εκεί άπάνω είναι εκείνοι που γυρεύετε....

Κι' αλήθεια, εκεί άπάνω ήταν οι τέσσερες χαμένοι. Οι οδηγοί τους πήραν μαζί τους και κατέβηκαν γρήγορα κοντά στον Ζάν Περω.

Μα ο νεαρός οδηγός δεν ζούσε πια. Είχε πεθάνει από τις πληγές του.

Ένας άλλος οδηγός, ο Μαραϊλ Μενάρ, είχε κι' αυτός μία φορά μία πολύ παράξενη περιπέτεια. Μία μέρα παρουσιάσθηκαν δυό κυρίες στο σπίτι του και τού είπαν:

—Θέλεις να κερδίσεις γιόλα φράγκα;
—Βέβαια! τούς άπάντησε.
—Ο ένας άπ' αυτούς τότε τού είπε τάλι:
—Θά με οδηγήσεις ως την κορυφή του Λευκού Όρους.

—Πολύ καλά, έκανε ο Μενάρ. Πότε θά ξεκινήσουμε;

—Τώρα άμέσως! τού φώναξε ο άγνωστος κύριος.
—Ο Μαραϊλ Μενάρ τόν κύτταξε από τού κεφάλι ως τού πόδια. Ο πελάτης του φορούσε ένα ζήλο φράκο.
—Μά δεν θ' αλλάξετε κουστόμυ; άπόρησε.

—Όχι! τού άπάντησε ο ξένος. Έξωλά στοίχημα ν' άνεβώ στην κορυφή του Λευκού Όρους, με φράκο και λουστρίνα!...

Κι' άνέβηκε πράγματι, μα λίγο έλειψε να γυρίσει δίχως πόδια, γιατί οι μυτεροί βράχοι τού έβόσκισαν όχι μόνο τού λουστρίνα και τού πανταλόνι, αλλά και τού δέρμα τών ποδιών του. Αύτος ο τρελλός λοιπόν άνοηκάστηκε να μείνει ξηρ μήνες στο νοσοκομείο για να ξαναγίνει καλά...

Καθώς βλέπετε θηλαθή, δέν έχουν όλοι οι οδηγοί τραγικές ιστορίες. Μερικοί από αυτούς μπορούν να σάς διηγηθούν ένα σωρό διασκεδαστικές περιπέτειες με τούς τρελλούς του Λευκού Όρους.

PENE ΖΟΛΙΒΕ

ΟΙ ΚΑΛΟΙ ΤΡΩΠΟΙ

ΠΩΣ ΝΑ ΦΕΡΕΣΘΕ

Όταν σάς καλέσουν σε γεύμα, πρέπει να φθάνετε την ώρα που σάς όρισαν και δέκα λεπτά πιο πριν, γιατί είνε άδικοκρία να φθάσετε άργα και βάζετε σε δύσκολη θέση την οικοδέσποινα, που άναγκάζει ξε ατίας σας τούς καλεσμένους της να περιμένουν. Έπειτα μερικά φαγητά χαλούν, όταν περιμένουν. Η οικοδέσποινα πάλι, που θά σάς καλέση, θά προσέξη να γράψη άπάνω στην πρόσκληση σας ποια ώρα έχει όριση δια τού γεύμα.

Ο κύριος που θά δεχθή μία πρόσκληση σε γεύμα, μπορεί άν θέλη, να πάη λίγα άνθη στην οικοδέσποινα, έντός δε όκτω ή μερών μετά τού γεύμα θά την έπισκεφθή για να εύχαριστήση.

Τούς καλεσμένους για γεύμα τούς έρχονται οι οικοδέσποινα στο ασλόν, όποτε να φθάση ή ώρα τού φαγητού. Η οικοδέσποινα έχει φροντίσει να είνε όλα εν άπολύτω τάξει, αλλά προσέχει να μη δείχνη στους καλεσμένους της ότι έκοπίασε για να τούς δεχθή. Άν έχη μεταξύ τών καλεσμένων της και ένα άγνωστο τού άνδρός της, σπείθει να τού τόν παρουσιάση, όπως τού ίδιο θά κάμη και ο σύζυγος.

Μερικοί έχουν την ιδέα ότι δεν πρέπει να μιλούν στο τραπέζι. Αύτη όμως είνε μία έσφαλμένη αντίληψη. Τό μόνο που πρέπει να προσέχουμε, είνε να μη μιλούμε με στόμα γεμάτο.

Δέν πρέπει να τρώμε βιαστικά, αλλά ούτε και ν' άργηγορούμε, όποτε να κάνουμε τούς άλλους να μάς περιμένουν.

Πρέπει ν' άποφεύγουμε τις χειρονομίες, να μη άπλόουμε τού χέρια μας για να έμποδίσουμε τούς διπλανούς μας. Νά μη άκουμπούμε τού μαχαίροπάρνουμε μάς έξω από τού πιάτο μας. Άφου φάμε, τά βαζουμε στο πιάτο σε σχήμα Λ, με τις λαβές προς τού μέρος μας και με τις μύτες προς τή μέση τού τραπέζιού.

ΑΠ' ΟΣΑ ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ

Ο ΠΑΜΦΑΓΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Τι τρώνε οι διάφοροι λαοί. Η φυλή των Αράβων που τρώνε ακριβώς. Οι Άρκαίι "Έλληνες και τή τζιζικία. Ποιό λαοί είνε εντομοφάγοι. Παράδεξα κ' έξωφρενικά γεύματα. Κρέας λιονταριού μαγειρευμένο με δέκα τρέπους. Ποιό είνε τού πιο νέστιμο κρέας, κτλ.

Ο άνθρωπος, καθώς είνε γνωστόν, συγκαταλέγεται μεταξύ τών λαμψάνων ζώων, που τρώνε σχεδόν άπ' όλα. Άλλά στην έρώτηση «Ποιά τήν τού ζωικού και φυτικού βασιλείου τρώει ο άνθρωπος και ποιά όχι;» είνε έξαιρετικά δύσκολο ν' άπαντήση κανείς, γιατί ή τροφή τού άνθρώπου έξαιρετικά κυρίως από τού φυσικό περιβάλλον του, τού όποιο είνε τόσο διαφορετικό από χώρα σε χώρα. Έτσι πολλοί λαοί τρώνε ζώα και έντομα, τά όποια σε άλλους λαούς προξενούν άηθία.

Ξέρουμε από την ιστορία ότι οι άρχαίοι Αιγύπτιοι έτρωγαν άσπίδες. Άσπίδες επίσης έτρωγαν και οι Έβραίοι. Αύτοι μάλιστα τις έτρωγαν με κομμωδά, άφου τις έθροαιαν και πέταγαν τού ζωικά τους. Άλλά και σήμερα άκόμη, πολλές Άραβικές φυλές της Σαχάρας θεωρούν τις άσπίδες ως την πιο θρησκευτική τροφή και τις τρώνε μαγειρευμένες κατά διάφορους τρόπους ή άφες, άφου τις ξεράνουν στον ήλιο. Τις άποξηρομένης μάλιστα αυτές άσπίδες τις διατηρούν επί καιρού μέσα σε δοχεία πήλινα και τις έχουν ως την προτιμώτερη τροφή τους, όπως ήμεις τής έλιψς και τού ψωστού. Έμείς, όμως όλοι οι Έβραίοι, δέν θεωρούμε την άσπίδα κατάλληλη ως τροφή και μάλιστα τις συζυγάνουμε. Άλλά ο Γερμανός δόκτορας Μοϊντ ισχυρίζεται ότι έχουμε άδικο, γιατί ή άσπίδα έχει συστατικά θρησκευτικότητα.

Άλλά και οι άρχαίοι Έλληνες έτρωγαν διάφορα έντομα. Οι Άθηναίοι θεωρούσαν ως έξαιρετικό μαζί τού κτερίσινα και ίδιους όταν αυτά ήταν άκόμη ασπιρίνια ή νύμφες. Οι Ρωμαίοι επίσης έτρωγαν με μεγάλη ενθουσία τις νύμφες άκατών έντόμων. Στις Ίνδιες, στην Κίνα και στην Μαδαγασκάρη και σήμερα άκόμη θεωρούνται ως έξαιρετικά φαγητά ή κάμπες, οι μεταξοσκώληκες και ή βούβιλλες. Στις Ίνδιες τρώνε άκόμη και τις μεγάλες χυσιές μύγες. Έπίσης που κάθονται πάνω στα σκουπίδια κρέβια και στις διάφορες άκαθαρσίες! Στη Βραζιλία και τρώνε τού μεταίτηγμα και στην Κενύάνη τις μέλισσες.

Άλλά ήμεις και πολλοί από τούς Έυρωπαϊκούς λαούς δέν τρώνε άκόμη και σήμερα διάφορα ζώα, πουλιά, κτερίσινα και έντομα, τά όποια θεωρούνται από τούς λαοσφύτους ως άκατάλληλα για τροφή και άηθιαστικά! Άναφέρται μάλιστα ότι πρό σανάτινα χυόνουν δάδημα στο Πάρισι ένα μεγάλο γεύμα, στο όποιο σερβιρίστησαν φαγητά και γλυκίσματα παρασκευασμένα άκαθαρτάτως από διάφορα σκουπίδια και κατά προτίμηση από βούβια που ήμεις τά άνομάζουμε «σκουπίτσαντες»...

Άλλά ο κατάλογος τών παραδόξων γευμάτων, που δόθηκαν από άνθρώπους πολιτισμένους κατά τού τελευταίου χρόνου, δέν έχει ούτε άρχή, ούτε τέλος. Όστόσο, θά σάς άναφέρουμε μερικά.

Κατά τού 1905 ο μεγάλος όσος Άστωρ της Νέας Υόρκης παρέθεσε γεύμα επίσης, κατά τού όποιο προσέφερε στους προσκαλεσμένους ψητό από κρέας ανόνητος.

Κάποιος Παρισίανος πύλι, ο Έννι γένη που παρέθεσε κατά τού 1906, σερβίρισε Έννι λιοντάρι μαγειρευμένο κατά δέκα διάφορους τρόπους...

Ο Στανλί, ο περίφημος έξερευνητής της Αφρικής, είχε τή μανία να δοκιμάζη όλα άνεξαρτήτως τού παράξενα φαγητά, τά όποια τρώει ή κόποιος. Λοιπόν, από όλα τά παράξενα φαγητά που έφαγε ο Στανλί, βήκε ως πιο ενθουσιώδη τού κρέας τού όρεως κροτάλια...

Ο κλοιάχος Χίνδλεν, περίφημος έξερευνητής και κυνηγός, έλεγεν ότι τού πόδια τού έλέφαντος είνε έξαιρετικά νόστιμο...

Ο μέγας φυσιοδίης Σπίρ, που κι' αυτές διακίμασε, έχει ένδ όλα τά φαγητά τού κόσμου, έβιβαίονεν ότι τού νοστιμώτερο κρέας είνε τού πιθίον...

—Α! τρελλαινόμενα για τού κρέας τού πιθίον!... είνε μία μέρα ο Έννι φίλο του. Δέν ισχύει άλλη τροφή πιο ενθουσιώδη σε μένα από αύτό! Έβνε τρυφερό και νόστιμο όσο και τού κρέας τού κουνιού... Άλλά ή! μιλώντας έτσι καλακίει έξαιρετικά τού ψητό τού κουνιού!...

ΜΙΚΡΑ-ΜΙΚΡΑ

Η μικρότερες δίβες έχουν μέγεθος 4)1000 της ίντσας. Μέσα σε μία κοινή δεκατυλίθρα μπορούν να χωρέσουν 100.000 από τις δίβες αυτές, ή όποίες χρησιμοποιούνται στην βιομηχανία τών ρολογιών.

Έχει όπολογιστή, ότι μία τορπιλλη για να φθάση ο Έννι στόγο, ο όποιος θρίσκειται ο' άπόσταση 6.500 γιάρδων, χρειάζεται τέσσερα λεπτά.

